

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 163.

53de Møde.

Lørdagen den 27de April.

(Forts.)

Ordføreren (Simony) (fortsat): De, der ønskede, at Overgangen af Fæstegodsset paa Lehnene og Fideicommisserne til Selveiendom maatte fremmes saa meget som muligt, ansaae det tjenligt til Diemedet, at der blev saa godt som ingen Control, eller saa faa Controlbestemmelser som muligt, thi af desto flere vilde vist Tilladelsen blive benyttet; de derimod der nærmest havde Lehnenes og Fideicommissernes Interesse for Die, maatte naturligviis tænke paa Controlbestemmelser, der kunde sikke dem mod Forurettelser. Det gjælder altsaa nu at udfinde en Controlbestemmelse, der kan finde Anklang hos begge Sider, saaledes at man kan imødekomme baade dem, der have udtalt den ene, og dem, der have udtalt den anden Anskuelse. Thinget vil erindre, at i Lovforslaget, saaledes som det oprindeligt blev indbragt i Thinget, var der ikke foreslaaet nogen egenlig Control; der var kun paalagt Lehnbestidderne, naar de ønskede at afhænde Godsset, derom at gjøre Indberetning til Justitsministeren; anden Control var der ikke foreskrevet, og denne Bestemmelse kunde kun have til Hensigt at aabne Justitsministeren Leilighed til at paasee, hvorledes Tilladelsen blev benyttet og til at fride ind, naar han troede, at der var nogen Mislighed ved den stedfundne Afhændelse. Men, idet Sagen blev indbragt til Thinget, blev det tillige udtalt, at denne Løshed fra Forslagsstillernes Side ikke var grundet i, at Forslagsstillerne antog, at en sliq Control var unødvendig. Det blev tværtimod tilføjet, at Forslagsstillerne antog, at nogen Control var ønskelig, og at man vilde imødekomme de Forslag, som i denne Henseende maatte fremkomme. I Henhold hertil og til hvad der under den første Behandling var ble-

vet ytret, har Udvalget foreslaaet nogle Controlbestemmelser, der indeholdes i § 2, og som gaae ud paa, at, forinden Afhændelsen begynder, skal der forelægges Justitsministeriet en Plan, hvorved der oplyses de Indtægter, som ere faldne af Fæstegodsset i de sidste 20 Aar. Naar denne Plan udvistes, at Indtægten af Kjøbesummen ikke bliver mindre end den Afgift; Bestidderen i Gjenveksnit har havt af Fæstegodsset i et Tidrum af 20 Aar, skulde Justitsministeren approbere Planen. Det er derhos tilføjet, at ingen Afhændelse kunde finde Sted til en lavere Kjøbesum end den, der er nævnt i Planen. Comiteen indseer nu vel, at ved disse Bestemmelser er langtfra Leiligheden til Forurettelse udelukket, men paa den anden Side troer man dog heller ikke at burde gaae videre. Ved at indføre strengere Controlbestemmelser vilde muligen Lovens Hensigt forfelles, saaledes som Tilfældet var med de Bevillinger, som Justitsministeriet, i Henhold til den Beslutning, der af Statsraadet blev tagen i forrige Aars Efteraar, udstedte. Som Erfaringen nemlig har vist, ere de Bestemmelser, der deri indeholdes, af den Natur, at sliqe Bevillinger ikke senere ere bleve ansøgte. Om der nu end er en Mulighed for, at nogen Forurettelse kan finde Sted, troer Udvalget dog at kunne berolige sig ved den Tanke, at Lehn- og Fideicommissbestidderne ikke ville gjøre sig skyldige i en saadan Fremgangsmaade. Man maa nemlig antage, at den offentlige Mening og de Undersøgelser, som en modsat Fremgangsmaade fra deres Side vilde foranledige, ville afholde disse Bestidder fra at gjøre sig skyldige i et saadant Forhold. Dertil kommer, at der vanskeligt vil kunne træffes saadanne Controlbestemmelser, at aldeles ingen Forurettelse vilde kunne finde Sted, og endelig er der ogsaa under de nærværende Forhold Tilfælde, hvor Bestidderne have frie Hænder, saaledes at det ogsaa nu er dem muligt at kunne forurette Suc-